

РЕШЕНИЕ

№ 28

гр. Бургас , 18.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в закрито заседание на осемнадесети юни,
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Илияна Т. Балтова
Членове: Десислава Д. Щерева
Христина З. Марева

като разглежда докладваното от Илияна Т. Балтова Въззивно търговско дело
№ 20212001000099 по описа за 2021 година

Производство по чл. 258 ГПК, вр. чл. 25, ал.4, изр. второ
ЗТРРЮЛНЦ.

Образувано е по повод частната жалба на В. АЛ. Ч., ЕГН
*****, управител на „П.“ ООД, ЕИК *** със седалище и адрес на
управление: област С., община К. с. Я. *** ул. И. № 2, с адрес за връчване: гр.
С., ул. „Д. Ч.“, № 6 – адв. Д.Д., против Решение № 260007/ 28.01.2021 г.,
постановено по т.д. № 6/ 2021 г. по описа на Окръжен съд С..

С решението си съдът е потвърдил отказ на Агенцията по
вписванията - ТРРЮЛНЦ № ***/ 23.12.2020 г., постановен по заявление вх.
№ ***/ 17.12.2020 г., за вписване на промени по партидата на дружеството:
заличаването като съдружник и управител на В. АЛ. Ч. в търговското
дружество „П.“ ООД, по съображения, че и уведомлението по чл.141, ал.5 ТЗ
и предизвестието по чл.125, ал.2 ТЗ, макар отправени до дружеството,
липсват доказателства да са получени от другия управител и съдружник, а по
отношение на заличаването като съдружник в допълнение е посочено, че
макар членството в дружеството на горепосочения съдружник да е

прекратено, то не може да бъде вписано, тъй като липсва взето решение на общото събрание на съдружниците за това, с което да се уредят и последиците от напускането на съдружника.

Жалбоподателят сочи, че неправилно е прието от решаващия съд, че не са настъпили законовите предпоставки за заличаването му като съдружник. Уреждането на въпроса с освободените от прекратилия участието си в дружеството съдружник дялове от капитала на дружеството не е предпоставка, нито условие за прекратяване членството му. Дружеството е било писмено надлежно уведомено за желанието на жалбоподателя да бъде заличен като управител, изтекъл е законовоопределеният срок и за него е възникнало правото сам да заяви заличаването си като управител, се сочи в жалбата.

В законоустановения срок е постъпил отговор от Агенция по вписванията, чрез И.К, юрисконсулт в отдел „ПОАНД“, дирекция „ПОЧРД“, упълномощен с пълномощно № РД-***/ 10.04.2019 г., в който се поддържа, че жалбата е неоснователна, а обжалваното с нея решение – правилно и законосъобразно. Моли се за оставяне на жалбата без уважение.

Претендират се разноски.

Жалбата е депозирана в предвидения от закона срок, от легитимирана да обжалва страна, срещу подлежащ на обжалване валиден съдебен акт и следва да се допусне до разглеждане по същество.

Съдът, след като се запозна с обжалваното решение, оплакванията на жалбоподателя, отговора и след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Със заявление вх. № ***/ 17.12.2020 г. дружеството – жалбоподател е заявило вписване заличаването на съдружника В. АЛ. Ч., вследствие прекратяване на участието на същия в дружеството, на основание чл.125, ал.2 ТЗ, и заличаване на същия като управител, на основание чл.141, ал.5 ТЗ.

Постановен е отказ от ДЛР, по съображения, че липсват данни предизвестията, отправени от съдружника и управител, да са произвели своето действие, тъй като няма доказателства, че са стигнали до другия съдружник. Изтъква се, че заличаването на съдружник, в хипотезата на чл.

125, ал.2 от ТЗ, изисква представянето и на надлежно взето от общото събрание решение, уреждащо съдбата на освободените дялове, попълване на капитала и промяна в дружествения договор.

Съгласно разпоредбата на чл.21 ЗТР, обхватът на проверката на ДЛР включва установяване дали заявеното обстоятелство подлежи на вписване, дали подаденото заявление е в съответствие с формалните изисквания на специалния закон и изхожда от оправомощено лице, дали към него са приложени всички изискуеми документи, съставени според изискванията на закона, както и дали заявеното за вписване обстоятелство съществува и съответства със закона.

Видно от данните по делото, В. АЛ. Ч. е подал предизвестие до дружеството, с искане да преустанови участието си в същото, както и е адресирал до дружеството уведомление за желанието си да бъде освободен като управител. И двата документа са получени на 1.09.2020 г. от лицето техен подател, видно от отбелязването върху тях.

За надлежното упражняване на потестативното право на управителя да се освободи от възложения му мандат, както и възможността за поиска по собствен почин вписване на това обстоятелство, правната норма на чл.141, ал.5 ТЗ изисква той предварително да нотифицира писмено дружеството за желанието си да преустанови изпълнението на управителната си функция. За да породи действие, уведомяването следва да достигне до дружеството, което означава да се постави на вниманието на управителния му орган и съдружниците. В конкретния случай, макар получилият уведомлението да има качеството на законен представител на дружеството, поради съвпадане на отправилия уведомлението с неговия адресат, извод за същинско уведомяване на дружеството не може да се направи. Липсва основание да се приеме, че отправилият уведомлението е положил дължимата грижа същото да достигне надлежно до другия управител и съдружник във формирането. Не е установено уведомлението да е изпратено по пощата до адреса на управление на дружеството или да е подадено в канцелария на предприятието на търговеца, да е било регистрирано във входящ регистър за кореспонденция или заведено по друг начин в деловодството му. Ето защо, следва да се заключи, че отправеното уведомление не е произвело предписаното в закона действие да доведе до едностранно прекратяване овластяването на

управителя. В този смисъл, не е налице основание да се допусне исканото заличаване.

По отношение исканото вписване заличаването на жалбоподателя като съдружник, съдът намира, че са относими аналогични съображения – не се установява предизвестие за прекратяване на членството да е било получено от юридическото лице, като елемент от фактическия състав по прекратяване на членственото правоотношение.

В аспект на изложеното, настоящият състав намира постановения отказ на ДЛР за правилен.

Предвид съвпадане на изводите на настоящия състав с тези, формирани от първоинстанционния съд, съдът намира, че съдебният акт следва да бъде потвърден.

На основание чл. 25, ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ, вр.чл.78, ал.8 ГПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл.23, т.5 от Наредбата за заплащането на правната помощ, и предвид поискването, на агенцията – ответник по жалбата, следва да се присъдят разноси, дължими от жалбоподателя, в размер на 100 лв.

Мотивиран от изложеното и на основание чл.258 и сл. ГПК, вр.чл.25, ал.4 ЗТР, Апелативен съд Бургас

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260007/ 28.01.2021 г., постановено по т.д. № 6/ 2021 г. по описа на Окръжен съд С..

ОСЪЖДА В. АЛ. Ч., ЕГН *****, управител на „П.“ ООД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление: област С., община К. с. Я. *** ул. И. № 2, с адрес за връчване: гр. С., ул. „Д. Ч.“, № 6 – адв. Д.Д., да заплати на Агенцията по вписванията сумата от 100 лв. – съдебно – деловодни разноси в настоящото производство.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____